

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

ΤΟ ΑΛΥΣΟΔΕΜΕΝΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Οι Άγγλοι εύπατρίδαί που πουλούν τούς στοιχειωμένους πύργους των. 'Ο πύργος του Τσίλιγχαμ κ' ή τραγική του ιστορία. Ειδύλλιο των δύο νέων. 'Η τραγική νύχτα του δράματος. Αιθεροεσμίες σ' ένα υπέγειο. 'Ο θάνατος της Έλαινης, κτλ.

Ν, κατά τύχη, σὰς κυριεύει ποτέ ή επιθυμία ν' αποκτήσετε ένα πύργο με φαντάσματα, μπορείτε να είσθε θέ-θαιοι ότι δεν θά δυσκολευθήτε διόλου να βρήτε στην Άγγλία αυτό που ζη-τάτε!

Στην πατρίδα του Σαίξπηρ, υπάρχουν σήμερα πολλοί δούκες, κόμη-τες και λόρδοι, οι οποίοι είναι πρό-θυμοι να σὰς πουλήσουν τούς στοι-χειωμένους πύργους των, πύργους που χρονολογούνται από της επο-χής του Πολέμου των Δυο Ρόδων και της τραγικής Μαρίας Στού-αρτ. Και πρέπει να σημειώσουμε, ότι τα κάστρα αυτά πουλιούνται σε χαμηλή τιμή. Οι ιδιοκτήται των Ιαχυρίζονται ότι ποτέ δεν θ' αποφά-

σιζαν να πουλήσουν τα ιστορικά σπίτια των και ν' αποχωρισθούν από τα προσφιλή των φαντάσματα, αν δεν τούς τσάκιζε ή οικο-νομική κρίσις. Αυτός, και μόνον αυτός ο λόγος, τούς αναγκάζει τώρα να ζητούν να παραχωρήσουν σε ξένους τούς πανάρχαιους πύργους των...και τις θρυλοκακισμένες ψυχές των προγόνων τους, που τις αγαπούν και τις σέβονται σαν ζωντανούς ανθρώ-πους...

Στη δύσκολη αυτή θέσι θρήθηκε τελευταία και ο κόμης του Τάνκερβιλ, ιδιοκτήτης του πύργου του Τσίλιγχαμ, στο Νορθ-μπερλαντ. 'Ο ευγενής αυτός δημοσίευσε στις εφημερίδες μία άγ-γελία, στην οποία έλεγε ότι άποφάσισε να πουλήση τον πύργο του. Και με την εύκαιρία αυτή, δεν παρέλειψε να εκθειάση τις άρετές του φαντάσματος που περιφέρεται τη νύχτα στους σκο-τεινούς διαδρόμους του μισογκρεμισμένου αυτού κάστρου!

'Η ιστορία του φαντάσματος του πύργου του Τσίλιγχαμ είναι τόσο ενδιαφέρουσα και δραματική, ώστε αξίζει ο κόπος να την άφηγηθούμε στον αναγνώστη μας.

Σύμφωνα με την παράδοσι, το φάντασμα αυτό είναι ένας άρ-καίος κυνηγός, ο οποίος είχε έ-ραυτευθή την κόρη ενός από τούς μακρινούς προγόνους του κόμης του Τάνκερβιλ.

Την εποχή εκείνη—ό! πέρα-σαν πολλά, πάρα πολλά χρόνια από τότε, και ή άληθινή αυτή ιστορία μάς φαίνεται σήμερα σαν παραμύθι...—την εποχή, λοιπόν, εκείνη, ένας φτωχός και άσημος νέος δεν μπορούσε, στην Άγγλία, ούτε ν' αντικρύ-ση στα μάτια μία άρχοντοπού-λα, χωρίς να μεταμεληθή φρι-χτά για την τόλημ του.

Όστόσο, ο Τζέρεμι,—έτσι έ-λεγαν τον κυνηγόν αυτόν,—από την πρώτη στιγμή που είδε από μακριά την 'Ελαιήν, την πανώ-μορφη κόρη του πυροδεσπότη, την άγάπησε με αίσθημα τόσο παράρσορο, ώστε, αντί να εύχα-ριστήση το Θεό επειδή δεν πρό-σεξε κανείς το αδιάκριτο θλέμ-μα που έβριζε στην άρχοντο-πούλα, αντί να φροντίση να κα-ταπιλήση στην καρδιά του την άγάπη αυτή, άποφάσισε άπε-ναντίας να κινή τ' άδύνατα δύ-νατά για να σχετισθή με την ώ-ρσεία κόρη...

Ήταν νενναίος, ο κυνηγός αυτός! Δεν είχε νοιώσει ποτέ του τρόμο στην ψυχή του. 'Ο άνθρωπος αυτός είναι αντικρύ-νει πολλές φορές το θάνατο πα-λεύοντας με άγρια θορία υπά-δισπη του τ'άτοι που κ' είχε μά-θει ν' άψηφά όλους τούς κινδύ-

νους.

Και ένα άπόγευμα σκαρφάωσε στον τοίχο του πάρκου του πύργου, πήδησε μέσα και περίμενε, κρυμμένος πίσω από ένα σιδερένιο 'Η 'Ελαιήν δεν άργησε να φανή, κάνοντας το συνηθι-σμένο της περίπατο... 'Ο Τζέρεμι θύηκε τότε από τόν κρυψώνα του, πλησίασε την άγαπημένη του, γονάτισε μπροστά της και φί-λησε μ' εύλάβεια την άκρα της μακρυάς άσπρης ρόμπας της.

...Είπε τάχα άνάγκη, να σὰς επαναλάβουμε τα λόγια με τα όποια ο έρωτευμένος νέος προσπάθησε να πείση την άρχοντοπού-λα ότι την λάτρευε, ότι ήταν γι' αυτόν το Ινδάλμα της ζωής του, ότι δεν μπορούσε να ζήσει μακριά της;... Κλείστε τα μά-τια σας, ξαναθυμηθήτε μερικές από τις ώραιότερες στιγμές που γνωρίσατε με τη συντροφιά ενός άγαπημένου προσώπου—και θά ξαναοιώσετε κ' έσείς τη συγκίνησι που δοκίμασαν ο Τζέρεμι και ή 'Ελαιήν, στον πάρκο του πύργου του Τσίλιγχαμ... Γιατί και ή 'Ελαιήν δεν έμεινε αδιάφορη στα αισθήματα του κυνηγού. 'Η άρρενωπή ώμορφιά του Τζέρεμι, ο παλμός της φωνής του, ή λάμψι των ματιών του, έπεισαν την 'Ελαιήν ότι ο νέος που είχε πέσει γονατισμένος μπροστά της την άγαπούσε πραγματικά, με τόν θαυό εκείνον έρωτα που είχε λαχταρήσει κ' ή ίδια στα ανή-συχια όνειρά της...

Μά ή 'Ελαιήν δεν μπορούσε να ξεχάση ότι ήταν κόρη ενός άύ-στηρου πυργοδεσπότη και ότι μία κοινωνική άβυσσος την χώ-ριζε από το φτωχό κυνηγό. Και προσπάθησε να τού δώσει να καταλάβη ότι έπρεπε να την λησμονήσει, για το δικό του τό κα-λό. 'Αλλοιμόνως... αν μάβαινε τίποτα ο πτέρας της! Θα τότε σκότωνε άμέσως... Ναί, το καλύτερο που είχε να κάνει ο Τζέ-ρεμι, ήταν να την λησμονήσει...

'Η καρδιά ενός έρωτευμένου δεν γελιέται ποτέ σε τέτοια ζη-τήματα. 'Ο κυνηγός κατάλαβε ότι ή 'Ελαιήν, παρά τούς διαταγ-μούς και τις αντίρρήσεις της, τόν άγαπούσε και αυτή. Και κα-τέστρωσε άμέσως το σχέδιό του. Χωρίς να έπιμένει περισσότερο, άποφαρέθηκε την άρχοντοπούλα κ' έφυγε, άφοι της επανέλαβε ότι δεν θά την έχνουσε ποτέ...

Και μία νύχτα, ύστερ' από μία θομιάδα, ενώ ή φύσι ολόκληρη ήσυχάζε, ο Τζέρεμι πήδησε και πάλι στο πάρκο του πύργου, σκαρφάωσε από τόν κισσό που σκέπαζε τούς τοίχους του κά-στρου ως το παράθυρο του δώ-ματιου της άγαπημένης του και μπήκε μέσα. 'Η 'Ελαιήν, ή όποια ήταν έτοιμη να πλαγιασίη, έβγα-λε ένα ξεφωνητό τρόμου, όταν είδε μπροστά της τόν κυνηγό... 'Εκείνος όμως έτρεξε κοντά της, την άγκάλιασε παράρσορα και την παρακάλεσε με λόγια τόσο θερμά να τόν άκολουθή, ώστε εκείνη, μεθυσμένη από έρωτα, άν-νίκανα ν' αντισταθή στ' όρμητικό ποτάμι που την παράρσερε, άπο-φάσισε έσθνικά ν' άψηφήση και την όργη του πατέρα της και την καταρρόνια της κοινωνίας και ν' άκολουθήση τόν άνδρα τού άγα-πούσε...

—Έωστ! ψιθύρισε, τρέμοντας από συγκίνησι. Θάρρθ' μαζύ σου, θά ύποταγθώ στο πεπρωμένο μου... Κατέβα κάτω και περίμε-νέ με στο πάρκο, εκεί που πρω-τοσυναντηθήκαμε... 'Ερχομαι ά-μέσως... Θά ντυθώ και θά πάρω μερικά πράγματα μαζύ μου...

'Ο Τζέρεμι, τούς άλλος από τη χαρά του, την φίλησε και άρχισε να κατεβαίνει κάτω, πιασμένος ά-πό τόν τοίχο. Κάπαιο κλαδί, ά-μως, έσπασε — και ο κυνηγός έπεσε με όπόκοφο κρότο στο έ-δαφος, μήτηγώντας μία σπαραχτι-κή κραυγή τρόμου. Οι όπιοτες του πύργου τόν άκουσαν. 'Ετρε-ξαν στο πάρκο, άκολουθώντας τόν πυργοδεσπότη, που τόν εί-

Ένας Άγγλικός πύργος με φαντάσματα και οι ύποψιοι άγορασταί του

χαν ειδοποιήσει στο μεταξύ ότι κάτι ύποπτο συνέβαινε στον πύργο, και βρήκανε τον Τζέρεμυ ξαπλωμένο χνά, άνικανο να σηκωθεί, να κάνει την παραμικρή κίνηση. Είχε υπάσει το δεξί του ποδι...

—Ποιός είναι και τί γυρεύεις εδώ τέτοια ώρα και σ' αυτά τα χάλια; τον ρώτησε άγριεμένος ο πυργοδεσπότης.

Μά ο κυνηγός άρνήθηκε να του δώσει εξηγήσεις, γιά να μην έκθέσει την άγαστημένη του. 'Ο κόμης μάντεψε την αλήθεια ύστερ' από λίγες ώρες, όταν ημερώσε πειά και είδε τα σπακιά να κλαδιά του κισσού, έξω από το παράθυρο της κόρης του. 'Εφύραζε τότε από το κακό του, και διάταξε τους ανθρώπους του να σκοτώσουν άμέσως τον Τζέρεμυ, που τον είχαν μεταφέρει σ' ένα δωμάτιο του πύργου!

Μιά υπηρέτρια έτρεξε ν' αναγγείλει στην 'Ελαίην τη θλίψη της. 'Η άρχοντοπούλα ένοιωσε το μυαλό της να σαλεύει από τον τρόμο και την άγωνία. Κατάλαβαινε ότι αν πάθαινε κακό ο άγαστημένος της, δεν θα μπορούσε ούτε ή ίδια να ζήσει. Καί, χωρίς να διατάξει διάλογο, πήγε και βρήκε τον πατέρα της, έπεισε στα πόδια του, του εξομολογήθηκε όλην την αλήθεια, του έλεγε πόσο άγνο ήταν το αίσθημά της με τον κυνηγό και τον παρακάλεσε να συχωρέσει το δυστυχισμένο το παλληκάρι.

Στην αρχή, ο πυργοδεσπότης δεν ήθελε ν' άκούση τίποτα. Μπρός όμως στην έπιμονή της κόρης του, που την άγαστούσε πολύ, άποφάσισε να κάνει μιά ύποχωρησι.

—Θά σου κάνω το χατήρι σου! έπαιε στην 'Ελαίην. Θά του χαρίσω τη ζωή... Πρέπει όστόσο να ξέρεις ό-τι ο έλφεινός αυτός δεν θά βηθι ποτέ ζωντανός από τον πύργο μου! Θά τον άλυσωδέσω σ' ένα ύπόγειο!... 'Όσο γιά σένα, ετοιμάσου να κάνης ύστερ' από ένα χρόνο τους γάμους σου, μ' ένα ευγενή που θά σου ύποδειξω έ-γώ!...

Καί ο πυργοδεσπότης διάταξε να φέρουν μπροστά του τον κυνηγό γιά να του άνακοινώση την άπόφασή του. 'Ο Τζέρεμυ, έξαλωμένος σ' ένα φορετό, ώρχος άλλ' άτάραχος, άκουσε άμήλιτος την καταδικαστική του άπόφασή. Σέ μιά στιγμή, γύρισε πρós την 'Ελαίην, της χαμογέλασε και της έπαιε:

—'Ω! ή εύτυχία μου είναι άπερίγραπτη, ό-σο συλλογίζομαι, άγαστημένη μου, ότι θά ζώ κάτω από την ίδια στέγη με σένα!...

'Η άρχοντοπούλα δεν του άποκρίθηκε. Μά το βλέμμα που του έβριζε φάνεραινε τόσο άνστη, ώστε ο κυνηγός σκίρτησε από χαρά...

—'Υστερ' από μιά ώρα, οι άνθρωποι του πυργοδεσπότη έβεναν με άλυσίδες τον Τζέρεμυ στον τόχο ενός σκοτεινού ύπογειου...

Πριν περάσει ένας χρόνος, ή 'Ελαίην πέθανε από έρωτικό μαρμαό,—την παραμονή του γάμου της μ' ένα ευγενή!...

'Εντωμεταξύ, ο Τζέρεμυ, κάθε βράδυ, λίγο πριν από τή μέσση, την ώρα ακριβώς που σκαρφάλωνε στον κισσό γιά να φτάσει στο δωμάτιο της 'Ελαίην, χτυπούσε της άλυσίδες του γιά να τον άκούσει ή άγαστημένη του, γιά να ξέρη ότι έμενε πιστός στον έρωτά του!...

'Ο δευμότης νόμιζε ότι ή 'Ελαίην ζούσε ακόμα! 'Ο φύλακας του, άνθρωπος καλόκαρδος στο βάθος, δεν είχε τη δύναμη να του πη ότι ή κόρη των όνείρων του πέθανε πρόωρα!

Καί, με τη γλυκειά έλπίδα ότι και ή 'Ελαίην δεν έπαυε να τον συλλογίζεται, πέθανε μιά νύχτα ο Τζέρεμυ, πάντοτε άλυσωδεμένος!...

Σήμερα, στην περιφέρεια του πύργου του Τσιλιγγαμ τις νύχτες που έχει πανσέληνο, οι κάτοικοι άκούουν θερμφο άλυσίδων στο μισογκρεμισμένο πειά κάστρο. Καί πιστεύουν ότι είναι το φάντασμα του Τζέρεμυ, ο όποιος έξακολούθει και νεκρός να ειδοποιή την άγαστημένη του ότι δεν την ξεχνά, ότι την άγαπά πάντοτε!...

ΔΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οι μεγαλείτεροι κατανάλωσι άλαιοσ' όλο τον κόσμο είναι οι 'Αμερικανοί. 'Υπολογίζεται ότι σε κάθε κάτοικο της 'Αμερικής άναλογούν έικοσάπτε χιλιόγραμμα άλαιοσ' το χρόνο. 'Επειτα έρχεται ή 'Αγγλία, με είκοσι χιλιόγραμμα γιά κάθε κάτοικο της, ή Γαλλία με δεκαπέντε, ή Ιταλία με ένένα και ή Ρωσία με όγδο.

'Η πιο ιδεώδης μελάνη είναι αυτή που μεταχειρίζονται γιά να βάφουν τα κομμά τους οι ύθαγενείς της Νέας Γρενάδος. Πρόκειται περί του χυμού του φυτού χ' ά ν χ ι. 'Αλαφροκόκκινος στην αρχή ο χυμός αυτός, γίνεται σε λίγη ώρα κατάμαυρος. Δεν βιάττε καθόλου τις πέννες και έντεχες έξαιρετικά σ' όλες τις έξωτερικές επιδράσεις.

'Ο ποταμός 'Ωκ, στο Κασιόρ της 'Ασίας, κατεβάζει από το ύψος ό-σο θίβει κομμάτια ξύλων, τα όποια προσφορίζουν κατά τη νύχτα, όσο έλαρξεί ή ύγρότης των. 'Εξακριβώθηκε από σχετικές έρευνες, ότι το νερό του ποταμού αυτού είναι προσφορόχο.

Το γάλα, όταν βγαίνει από τους μαστούς ύγους ζώων, είναι τελείως καθαρό από μικρόβια. 'Ο αέρας όμως, καθώς και το δοχείο στο όποιο το τοποθετούν, το πλουτίζουν με μικρόβια κατά την έξή: άναλογία: Σέ δυό ώρες το γάλα αυτό περιέχει ένένα χιλιάδες βακτηρίδια κατά κυβικό εκατοστόι-τρο. Σέ τρεις ώρς, έξεταζόμενο, περιέχει τριαντάδυο χιλιάδες βακτηρίδια και σε είκοσι τέσσερις ώρες ο αριθμός των αυξάνεται στα έξήντα πρώτον εκατομμύρια!...

'Όλες ή σχετικές μικροβιολογικές έξετασεις του γάλακτος έχουν δώσει ως τώρα παραληρήσα άπο-τέλεσματα. 'Επομένως προσοχή στα δοχεία και βρώστε το γάλα.

'Η θερμότης του ήλιου και ή θερμότης της φω-τός είναι διαφορετικές. 'Απόδειξ' ότι ή θερμότης των ήλιακών ακτίνων περνάει εύκολα από το γυαλί των τζαμιών, ενώ ή θερμότης της φωτός πολύ δύσκολα.

'Ο 'Αμαζόνιος ποταμός της Βραζιλίας είναι κέντρο πολιτισμένης άποκίας θαλασσίων χελωνών. 'Απειρία χελωνών του 'Ατλαντικού, κατά τις άρχες του καλοκαιριού, άναυλίζει τον ποταμό και γεννιέται στις όχθς του από 130 ως 150 αυγά ή καθμά. Φαντασθήτε πλέον τί γίνεται ύστερα από πενήντα ήμερες. όσες χελωνάκια γιά να έκαυλο-ποθούν τα αυγά και να βγούν από αυτά ίσάρ φιας μαζεύς χιλιάδες. Σταματάει συχνά ή ποταμιολοία, κι' από μεγάλη πλοία άκόμη, λόγω της άπειρίας των μικρών χελωνών, που πλημμυρίζουν το ποτάμι.

'Η άμμος του ποταμού 'Αμούρ της Ρωσίας είχε άλλοτε με γάλο πλοίο-το σε σάβη χροσού. 'Η έταιρεία ή όποία εξμεταλλεύεται το χροσούόρο αυτό ποτάμ, μονάχα κατά το 1889 έβγαλε δυό χιλιάδες όχτωάδες έ-κα θιάδες καθαρού χροσούο!...

Στην πόλι Σουράτη της 'Ασίας ('Ινδία), έπήρχε πρό όλιγων έτών ένα 'Ασίο άπομνηστικόν ζώτιων, δηλαδή ψύλλον, κορών κλπ. ! Τό είχε ίδρύσει ή ένωση των θρησκολήπτων Βανάνων — άίρεσις 'Ινδική — γιά να μη τα σκοτώνουν και άμαρτάνουν. Οι Βανάνοι τοποθε-τούσαν τα ζώδια αυτά σε μεγάλους γυάλινους θαλάμους και τα έτερε-φον με το αίμα του πρώτου θανατούμεν όμοιεύοντων των, ο όποιος προσ-φρόταν ως προσφύτης των κ' ο όποιος κλείονταν σ' αυτούς τους θα-λάμους γινόνος. 'Ετσι κατοφρόνταν τα ζώδια να τρέφονται, μέχρις ότου πέθαιναν από φυσικό θάνατο! 'Ενοείται ότι ή 'Αγγλική κυβέρ-νησις έλαβε αυστηρά μέτρα, και το πρώτοπαι αυτό...άσίο δεν λει-τωργεί πεί.

'Αν βάλοιμε νερό σ' ένα μπουκάλι, τυλίξουμε κατόπιν αυτό το μπου-κάλι σε λεπτό στρώμα βαμβακού, κι' άρχίσουμε νά βράζουμε κατόπιν το βαμβάκι συνεχώς με αέθρα, θά έχουμε σε λίγα λεπτά της ώρας πό-γο έτοιμο και πρόχορον!... 'Ο αήθρ, με τις συνεχείς έξετασεις τόν, θά παύσθι τόσο πολύ το μπουκάλι, ώστε το νερό θά μετα-τραπή σε πάγο.

Οι κάτοικοι των νήσων Μαντίβς θεωρούν την ώρα του φαγητού ως ώρα ιεροτελεστικής. Κλείνεται λοιπόν στο πιο άπομνηστικό όμοιό του σπιτιού, κλείνουν πόρτες και παρά-θυρα και τρώνε μέσα στο σκοτάδι, ήσυχoi κι' άνωχλήτοι από έξωτερικούς θορύβους ή από έπισκέψεις άδικοφίτων. 'Αλλά κι' οι άδικοφίτοι αυτοί, όταν έρχονται και βόσκουν σε τέτοια κατάστασι, το σπιτι, καταλαβαίνουν πως τίνας προσέχουν και φεύγουν!...

ποθούν τα αυγά και να βγούν από αυτά ίσάρ φιας μαζεύς χιλιάδες. Σταματάει συχνά ή ποταμιολοία, κι' από μεγάλη πλοία άκόμη, λόγω της άπειρίας των μικρών χελωνών, που πλημμυρίζουν το ποτάμι.

'Η άμμος του ποταμού 'Αμούρ της Ρωσίας είχε άλλοτε με γάλο πλοίο-το σε σάβη χροσού. 'Η έταιρεία ή όποία εξμεταλλεύεται το χροσούόρο αυτό ποτάμ, μονάχα κατά το 1889 έβγαλε δυό χιλιάδες όχτωάδες έ-κα θιάδες καθαρού χροσούο!...

Στην πόλι Σουράτη της 'Ασίας ('Ινδία), έπήρχε πρό όλιγων έτών ένα 'Ασίο άπομνηστικόν ζώτιων, δηλαδή ψύλλον, κορών κλπ. ! Τό είχε ίδρύσει ή ένωση των θρησκολήπτων Βανάνων — άίρεσις 'Ινδική — γιά να μη τα σκοτώνουν και άμαρτάνουν. Οι Βανάνοι τοποθε-τούσαν τα ζώδια αυτά σε μεγάλους γυάλινους θαλάμους και τα έτερε-φον με το αίμα του πρώτου θανατούμεν όμοιεύοντων των, ο όποιος προσ-φρόταν ως προσφύτης των κ' ο όποιος κλείονταν σ' αυτούς τους θα-λάμους γινόνος. 'Ετσι κατοφρόνταν τα ζώδια να τρέφονται, μέχρις ότου πέθαιναν από φυσικό θάνατο! 'Ενοείται ότι ή 'Αγγλική κυβέρ-νησις έλαβε αυστηρά μέτρα, και το πρώτοπαι αυτό...άσίο δεν λει-τωργεί πεί.

'Αν βάλοιμε νερό σ' ένα μπουκάλι, τυλίξουμε κατόπιν αυτό το μπου-κάλι σε λεπτό στρώμα βαμβακού, κι' άρχίσουμε νά βράζουμε κατόπιν το βαμβάκι συνεχώς με αέθρα, θά έχουμε σε λίγα λεπτά της ώρας πό-γο έτοιμο και πρόχορον!... 'Ο αήθρ, με τις συνεχείς έξετασεις τόν, θά παύσθι τόσο πολύ το μπουκάλι, ώστε το νερό θά μετα-τραπή σε πάγο.

Οι κάτοικοι των νήσων Μαντίβς θεωρούν την ώρα του φαγητού ως ώρα ιεροτελεστικής. Κλείνεται λοιπόν στο πιο άπομνηστικό όμοιό του σπιτιού, κλείνουν πόρτες και παρά-θυρα και τρώνε μέσα στο σκοτάδι, ήσυχoi κι' άνωχλήτοι από έξωτερικούς θορύβους ή από έπισκέψεις άδικοφίτων. 'Αλλά κι' οι άδικοφίτοι αυτοί, όταν έρχονται και βόσκουν σε τέτοια κατάστασι, το σπιτι, καταλαβαίνουν πως τίνας προσέχουν και φεύγουν!...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Στη γή έπάνω δυό πράγματα άγαπώ: Τις γυναίκες και τή άρμάματα!

'Εκείνος που βρήκε την άληθινή γυναίκα, βρήκε την ίδια τη χάρι του Θεού.

Σ ο λ ο μ ο ν

'Η γυναίκα είναι θελκτικό μουσικό όργανο, που ό-ποιου ή άγάπη είναι το δοξάρι, και ό άνδρας είν' ό καλλιτέχνης.

'Η γυναίκα είναι ή πρώτη κατοικία του ανθρώπου. Ντιντερό

